

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313200234
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8313200234.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. d. XXX, zast. JUDr. Jaroslavom Pargáčom, advokátom, Partizánska 1057/21, Snina, o zaplatenie 6.045,11 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/5/2013-22 zo dňa 25.02.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 218,62 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet JUDr. Jaroslava Pargáča, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu zamietol. Žalovanej priznal náhradu trov konania v sume 953,46 Eur titulom práv právneho zastúpenia, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanej na adresu jeho právneho zástupcu v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa pôvodne domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 6.075,11 Eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vyčíslený ku 08.06.2012 spolu vo výške 1.030,16 Eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.118,13 Eur od 09.06.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

V priebehu konania žalobca čiastočne zbral žalobu späť o zaplatenie 30 Eur, preto prvostupňový súd uznesením zo dňa 29.11.2012 č.k. 5C/527/2012-58, ktoré sa stalo právoplatným dňa 29.12.2012 čiastočne konanie zastavil. Vo zvyšku súd nárok žalobcu vylúčil na samostatné konanie.

Prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal už len vylúčeným nárokom na samostatné konanie. Skutkový stav posúdil jednak podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z., podľa § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 a § 4 ods. 3 citovaného zákona č. 258/2001 Z. z.

V danej veci bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 130.000 Sk, čo predstavuje 4.315,21 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť pravidelnými 72-mesačnými

splátkami po 2.717 Sk (90,19 Eur) s dátumom prvej splátky 03.05.2008. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, uhradila len prvú splátku dňa 10.05.2008 vo výške 2.717 Sk, ďalšiu platbu vykonala až dňa 24.09.2008 vo výške 5.000 Sk a následnú platbu až 27.01.2009. Omeškala sa teda so splatením troch splátok súčasne, preto právny predchodca žalobcu v súlade s článkom 7.3 obchodných podmienok zosplatnil celý úver ku dňu 09.10.2008 a dlh žalovanej vyčíslil na 6.243,11 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky dlh žalovanej postúpil na žalobcu. Súd mal za to, že žalobca má aktívnu legitimáciu v tomto konaní.

V prejednávanej veci žalovaná vzniesla námietku premlčania, ktorou sa prvostupňový súd zaoberal. Prvostupňový súd pri skúmaní námietky premlčania neprihliadol na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalovaná podpísala dňa 25.11.2010. Zistil, že táto dohoda je pripravená formou predtlaču a žalovaná si osobitne nevyjadnila jej podmienky a nemala možnosť jej obsah podstatným spôsobom ovplyvniť. Ide o typické formulované ošetrovanie vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu. Túto dohodu je potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Je potrebné zdôrazniť, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenie, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní dohody pri splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo k službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorá je mu adresovaná, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

V danom prípade pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože obidva tieto znaky nekalosti (nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa), boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčania dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praktike, alebo všeobecnej zásade dobrej viery, uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska sa preto javí dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika a teda neplatná. Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musel operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok.

Preto uvedené uznanie dlhu, keďže dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku je neplatná, nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu, a to aj vo vzťahu premlčania žalovanej pohľadávky.

Prvostupňový súd po tom skúmal námietku premlčania vo vzťahu k uzavretej dohode o úvere a konštatoval, že táto dohoda má charakter spotrebiteľského vzťahu, čo vyplýva nielen zo zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj z Občianskeho zákonníka a Smernice Rady 93/13/EHS. Vo vzťahu k námietke premlčania aplikoval ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danej veci pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania sa stala splatnou dňa 09.10.2008 a teda po prvýkrát sa mohlo právo z tejto pohľadávky uplatniť dňa 10.10.2008. Týmto dňom začala plynúť premlčacia doba, pričom jej posledný deň pripadol na deň 10.10.2011 (3 roky). Žalobca podal žalobu na súd až dňa 13.08.2012, t. j. až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. V prejednávanej veci došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka zo zmluvy, žalovaná úspešne uplatnila námietku premlčania, a preto prvostupňový súd žalobu voči žalovanej v plnom rozsahu vráťane úrokov z omeškania zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal úspešnej žalovanej právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli vypočítané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal a podľa § 212 O. s. p. tento rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu. Uplatnil si trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Namietal, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože nerozlíšil pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu, že uznanie dlhu je možné vykonať aj podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj podľa § 558 Občianskeho zákonníka, pričom dohoda o uznaní dlhu je dohodou platnou, spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon pre platnosť takejto dohody ustanovuje a bez ohľadu na ust. § 558 alebo § 110 ods. 1 OZ plynie nová 10-ročná premlčacia doba priamo zo zákona. Ustanovenie § 110 ods. 1 OZ nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, na rozdiel od ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Uznaním dlhu podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ spôsobuje to, že pôvodná premlčacia doba sa prerušuje a začína plynúť nová, 10-ročná premlčacia doba, čo sa stalo aj v prejednávanej veci. Teda veriteľovi premlčané právo zostáva naďalej zachované a nezaniká ani záväzok dlžníka voči veriteľovi. Namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho prvostupňový súd dospel k tomu, že táto dohoda je nekalá obchodná praktika. Prvostupňový súd neprihliadol na túto listinu, a to dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, a vyhodnotenie tohto listinného dôkazu ako neplatného právneho úkonu považuje za nesprávne.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uplatnila si trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslila. Prvostupňový súd sa v súlade s najnovšou aplikačnou a súdnou praxou správne zaoberal predloženými dôkazmi a správne vyhodnotil aj dohodu ako nekalú obchodnú praktiku, pritom vychádzal zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/299/ES, ktorá definuje, čo sa považuje za nekalú obchodnú praktiku v článku 5.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p., vo veci bolo nariadené verejné vyhlásenie rozhodnutia, kedy čas a miesto verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo na úradnej tabuli súdu oznámené dňa 20.08.2013 a zistil, že prvostupňový súd pri rozhodovaní v prejednávanej veci postupoval správne. Správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania žalobcom nebolo zistené, že by prvostupňový súd vo svojom konaní a rozhodovaní pochybil. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Len pre ozrejenie celej situácie je potrebné odvolacím súdom uviesť, že prvostupňový súd správne odôvodnil rozhodnutie súdu prvého stupňa, v ktorej časti v odôvodnení konštatoval, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.11.2010 je neplatná, keď ide o formulárovú dohodu, teda pripravenú formou predtlaču, kde si žalovaná osobitne nevyjedнала podmienky a nemohla obsah tejto dohody žiadnym spôsobom ovplyvniť. Navyše, je potrebné uviesť, že táto formulárová dohoda je prvostupňovým súdom kvalifikovaná ako nekalá obchodná praktika, ktorá je zakázaná a napĺňa všetky znaky uvedené v článku 5 ods. 2 nariadenia č. 2005/29/ES. Prvostupňový súd podrobne vyhodnotil preskúmanú dohodu a jednoznačne stanovil jej neplatnosť. V tejto časti rozhodnutie prvostupňového súdu je náležité aj odôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

V dôsledku skutočností, že táto formulárová dohoda je vyhodnotená ako absolútne neplatná z dôvodu nekalej obchodnej praktiky, pre posúdenie, či uznaný záväzok je záväzkom uznaným podľa § 558 Občianskeho zákonníka alebo podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pre ďalšie posúdenie nároku žalobcu právne bezvýznamné, preto v tejto časti odvolanie žalobcu považuje odvolací súd za

nedôvodné a odvolacie dôvody za právne bezvýznamné k predmetu posúdenia nároku prvostupňovým súdom. Pre ďalšie posúdenie veci vzhľadom na to, že táto dohoda je absolútne neplatná, nemá právne posúdenie dohody o uznaní záväzku žiaden vplyv, pretože táto dohoda nezakladá žiadne práva ani žiadne povinnosti pre svoju absolútnu neplatnosť, teda ani premlčacia lehota na nenahrádza novou (10-ročnou).

Potom správne postupoval prvostupňový súd, keď skúmal uplatnený nárok žalobcu vo vzťahu k pôvodnej zmluve o úvere s právnym predchodcom žalobcu zo dňa 03.04.2008. Vzhľadom na to, že v priebehu konania bola vo veci vznesená námietka premlčania, správne sa zaoberal prvostupňový súd touto námietkou ako primárnou otázkou a až pokiaľ by bol zistil nedôvodnosť tejto námietky, bol by sa zaoberal meritórne uplatňovaným nárokom zo strany žalobcu. Uvedený procesný postup súdu prvého stupňa je v súlade s doterajšou súdnou praxou a zásadou hospodárnosti konania. Prvostupňový súd zistil, že nárok je premlčaný, premlčanie riadnym spôsobom odôvodnil, túto námietku žalobca žiadnym spôsobom nerozporoval, a to ani počas konania, ale ani v odvolaní, vo vzťahu k pôvodnej dohode o úvere, preto vyhodnotenie súdu prvého stupňa odvolací súd nepreskúmaval vo vzťahu k námietke premlčania.

Keďže v ostatnom rozhodnutí prvostupňového súdu napadnuté nebolo, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania odvolací súd odôvodnil ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal úspešnej žalovanej v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú odmenu za 1 úkon právnej služby vo výške 210,81 Eur za vyjadrenie k odvolaniu a 1 x režijný paušál k tomuto úkonu vo výške 7,81 Eur, teda spolu 218,62 Eur, čo je v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. O povinnosti zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalovanej odvolací súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.